

ærede Medlems og min Synsmaade, som neppe vil blive udjævnet. Jeg kan dog ikke give det ærede Medlem Ret i, at der, hvis hans Betragtning er rigtig, ikke skulde være Grund til at rejse Spørgsmaalet ved de særlige Pensionslove ogsaa. En Meningsfælle af det ærede Medlem rejste jo netop dette Spørgsmaal i Forbindelse med den særlige Pensionslov og med Henpegen paa et ganske bestemt formentlig foreliggende Tilfælde der, og hvis det af det ærede Medlem hævdede Princip havde forekommet tidligere Rigsdage acceptabelt, er jeg ogsaa vis paa, at det var blevet draget frem i Anledning af de særlige Pensionslove. Men det er ikke faldet nogen ind, og det ligger i Forholdets ejendommelige Natur, som jeg før har haft Lejlighed til at udvikle.

Det ærede Medlem benægtede, at Embedet ophæves, fordi der vedbliver at være f. Eks. et Hofmarskallat ved den kommende saavel som ved den ophørte Civiliste. Jo, det ophæves, fordi den Institution, der er Tale om, forsvinder. To Civilister er ikke en Fortsættelse af hinanden, men to fra hinanden ganske adskilte Institutioner, og et Hofmarskallat under Kong Christian den Tiende er ikke det samme Embede som et Hofmarskallat under Kong Frederik den Ottende, det er et andet Embede.

Det ærede Medlem mente, at Sagen vilde løse sig overordentlig simpelt og let. Ja, oprigtig talt tror jeg ogsaa, at Forholdet i Praksis vilde forme sig saaledes, at man ganske simpelt fik en Meddelelse fra Hofmarskallatet om, at de og de Personer ikke af Kongen var blevet ansat under den nye Civilliste, og jeg er overbevist om, at nogen nærmere Indgaaen paa de Forhandlinger, der var førte, og de Aarsager, der havde ført til, at den og den Hofembedsmand ikke var blevet ansat paa ny, fik man ikke. Man kom til at nøjes med det Faktum, at Kongen ikke ønskede at ansætte den og den i den nye Civilliste. Men det er der, Regeringen vilde komme i en vanskelig Stilling; thi er der en saadan Bestemmelse som den foreslaaede, er Regeringen pligtig at søge den overholdt og at efterforske Grundene til en Ikke-Ansættelse. Det er der, Regeringen vil komme til at staa overfor en fuldkommen uløselig Opgave, og det hele Forhold vil ikke blive sømmeligt, naar man skal trænge ind i en ganske personlig Forhandling mellem Kongen og vedkommende Funktionær.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 af Brandes (se foran)]

forkastedes med 35 Stemmer mod 7.

Dermed betragtedes Ændringsforslag Nr. 2 til § 4 af samme som bortfaldet.

§§ 1—7 (se Tillæg C. Sp. 869) og Lovforslagets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1695.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af et Flertal (Bramsen, Holstein-Holsteinborg, Hvidberg, Johnsen, Lewinsky, Nordby, Piper, Poul Rasmusen, Rottbøll og Trier):

Til § 1.

2det Stykke affattes saaledes:

„Trængende anses den Enke for at være, hvis Formue ikke overstiger 4,000 Kr., og hvis Indtægt ikke overstiger Totrediedelen af det for Statsskat i vedkommende Kommune i Henhold til Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 § 8, 1ste Stykke, fritagne Beløb, dog med et Tillæg af 100 Kr. for hvert Barn under 14 Aar.“

Det stillede Ændringsforslag sattes til Forhandling.

Ordføreren (Piper): Dette Ændringsforslag er af et Flertal i Udvalget stillet i Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra mig ved Sagens anden Behandling og i øvrigt ogsaa fra det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Det gaar ud paa, at Formuemomentet tages med i Betragtning ved Bedømmelsen af Enkens Trang. Man har der ment, at ligesom man ved Indtægten som Betingelse for at anse en Enke for trængende har taget $\frac{2}{3}$ af det skattefri Beløb som Norm, bør man ogsaa ved Formuen tage $\frac{2}{3}$ af den skattefri Formue, som jo er 6,000 Kr. Jeg tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag til Vedtagelse.